

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 000741 15 Kž 3
Sarajevo, 25.04.2017. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudaca: Dragan Čorlija - predsjednik vijeća, te Slavko Marić i Nidžara Zlotrg - članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mevlide Šeta, u kaznenom predmetu protiv optuženog N. I., zbog kaznenog djela Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz S. i branitelja ranije navedenog optuženika, advokata M. K. iz S., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u S. broj: 09 0 K 000741 14 K 3 od 26.02.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.04.2017. godine, u nazočnosti Zamjenika glavnog federalnog tužitelja T. J., te optuženog N. I. i branitelja optuženog – advokata A. F. (po zamjeničkoj punomoći umjesto advokata M. K.), donio je slijedeću:

P R E S U D U

Žalbe kantonalnog tužitelja iz S. i branitelja optuženog N. I. se odbijaju kao neosnovane i presuda Kantonalnog suda u S. broj: 09 0 K 000741 14 K 3 od 26.02.2015. godine u njenom osuđujućem dijelu potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u S. broj: 09 0 K 000741 14 K 3 od 26.02.2015. godine, optuženi N. I. je oglašen krivim za kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), činjenično opisano pod točkom 1. njene izreke, za koje djelo mu je izrečena uvjetna osuda, na način da mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i istodobno određeno da se ta kazna neće izvršiti ukoliko u vremenu provjere od 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo. Za kaznenopravne radnje iz točke 2. iste izreke sud je optužbu odbio. Dalje je istom presudom, primjenom odredbe člana 101. stav 2. ranije važećeg Zakona o kaznenom postupku (ranije važeći ZKP), optuženi obvezan da oštećenom S. R.V.I. B. i H. isplati iznos od 11.585,00 KM, sve u roku od 15 dana pod

prijetnjom prinudnog izvršenja. Ujedno je optuženi, sukladno odredbi člana 91. stav 4. ranije važećeg ZKP, oslobođen od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka.

Predmetnu presudu su pravovremeno izjavljenim žalbama osporili kantonalni tužitelj iz S. i branitelj optuženog N. I. - advokat M. K. iz S. Žalbom optuženikova branitelja prvostupanjska presuda se pobija u njenom osuđujućem dijelu. Žalba kantonalnog tužitelja je izjavljena zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. Branitelj optuženog je žalbu izjavio zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog povrede kaznenog zakona. Konačno se u obje žalbe predlaže njihovo uvažavanje. Kantonalni tužitelj ujedno predlaže preinačavanje osporene presude na način da se optuženiku N. I. izrekne strožija kaznenopravna sankcija od one izrečene u pobijanoj presudi. Branitelj ranije navedenog optuženika u žalbi predlaže da se prvostupanjska presuda preinači i njegov branjenik oslobodi od optužbe, odnosno podredno predlaže ukidanje osporene presude i vraćanje predmeta na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja je podnio branitelj optuženog N. I. i u istom predlaže da se predmetna žalba u cijelosti odbije kao neosnovana.

U pismenom podnesku broj KTŽ-109/15 od 26.05.2015. godine Zamjenik glavnog federalnog tužitelja je predložio da se žalba branitelja optuženog N. I. odbije kao neutemeljena, te da se, uvažavanjem žalbe kantonalnog tužitelja iz S., osporena presuda preinači na način da se ranije navedenom optuženiku izrekne bezuvjetna kazna zatvora.

Na sjednici vijeća koja je pred ovim sudom održana u skladu sa odredbom člana 365. ranije važećeg ZKP Zamjenik glavnog federalnog tužitelja je u usmenom izjašnjenju izjavio da u cijelosti ostaje kod navoda iz pismenog podneska od 26.05.2015. godine.

I branitelj optuženog je prilikom izjašnjenja također izjavio da ostaje kod navoda iz prethodno podnesene žalbe, a optuženi je u cijelosti prihvatio izlaganje svog branitelja.

Ovaj sud je pobijanu presudu ispitao u granicama navoda iz podnesene žalbe, potom po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 370. stav 1. točka 1. i 2. ranije važećeg ZKP, nakon toga je odlučio kao u izreci rješenja, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Po navodima iz žalbe branitelja optuženog N. I. izreka osporene presude je nerazumljiva i proturječna sama sebi i izvedenim dokazima. Ova bitna povreda odredaba kaznenog postupka je, kako to u žalbi ističe optuženikov branitelj, počinjena zbog toga jer se u pobijanoj presudi uporno navodi da je njegov branjenik u inkriminiranom periodu ...“imao svojstvo odgovornog lica, te da je zloupotrijebio svoja službena ovlaštenja, odnosno, da je bez saglasnosti organa S.R.V.I. B.iH. prebacio novac na račun svoje firme“, kao i zbog toga što predmetna presuda ... „ističe da su navodi odbrane optuženog neosnovani, da I. N. nije imao svojstvo direktora u javnom glasilu S.R.V.I. B.iH A., jer iz provedenih dokaza proizilazi suprotan zaključak s napomenom da je u kritičnom periodu bio uposlenik E., ali

je za svoj rad u glasilu primao naknadu, te da po ocjeni suda postoji direktni umišljaj optuženog da svojim radnjama pribavi protivpravnu imovinsku korist S.R.V.I.“

Bitna povreda na koju je ukazano predmetnom žalbom nije počinjena.

Žalbenim prigovorom branitelja optuženog, u kojem ističe da izreka prvostupanjske presude nije razumljiva i da je proturječna sama sebi i izvedenim dokazima, objektivno je ukazano na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz člana 358. stav 1. točka 11. ranije važećeg ZKP. U konkretnom slučaju se radi prigovoru koji nije obrazložen. Naime, branitelj u podnesenoj žalbi uopće ne navodi u čemu se to realno ogleđa nerazumljivost izreke pobijane presude, odnosno ne nudi bilo kakvo objašnjenje zbog čega nalazi da je ta izreka proturječna sama sebi. U danim se okolnostima ovako koncipirani žalbeni prigovor opravdano ocjenjuje paušalnim, te, u konačnici, žalbenim prigovorom koji se, upravo zbog te svoje paušalnosti, od strane ovoga suda nije ni mogao ispitati. Ovdje je također potrebno istaći da, u smislu prethodno navedene odredbe, proturječnost izreke i izvedenih dokaza ne predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka. Ovo zbog toga jer po članu 358. stav 1. točka 11. ranije važećeg ZKP ova bitna povreda postoji ako je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda nema uopće razloga ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri proturječni, ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika. Ni ostali žalbeni navodi se, po svom realnom sadržaju, na bilo koji način ne dotiču ove bitne povrede. Tako se isticanjem optuženikova branitelja da se u pobijanoj presudi uporno navodi da je njegov branjenik u inkriminiranom periodu ...“imao svojstvo odgovornog lica, te da je zloupotrijebio svoja službena ovlaštenja, odnosno, da je bez saglasnosti organa S.R.V.I. B. i H. prebacio novac na račun svoje firme“, kao i pozivanjem na dio obrazloženja predmetne presude u kojem se... „ističe da su navodi odbrane optuženog neosnovani, da I. N. nije imao svojstvo direktora u javnom glasilu S.R.V.I. B. i H. A., jer iz provedenih dokaza proizilazi suprotan zaključak s napomenom da je u kritičnom periodu bio uposlenik E., ali je za svoj rad u glasilu primao naknadu“ ..., u osnovi ukazuje na pogrešan zaključak prvostupanjskog suda da je optuženi u vrijeme poduzimanja inkriminiranih radnji imao svojstvo odgovorne osobe. O žalbenim prigovorima kojima je branitelj optuženog u pitanje doveo činjeničnu osnovu pobijane presude ovaj sud će se naknadno izjasniti.

Dalje branitelj u žalbi navodi da prvostupanjski sud u ponovnom postupku, a sve nakon ukidanja ranije presude, nije ... „izveo niti jedan novi dokaz“ ..., te da je prilikom ispitivanja svjedoka koji su se odazvali na poziv samo konstatirano da oni ostaju kod ranijih iskaza uz napomenu da obrana i optužba nemaju pitanja svjedocima ni primjedbi na njihov iskaz.

Prethodno istaknuti žalbeni prigovori branitelja, kojima je suštinski ukazano na moguću povredu načela neposrednosti, su po nalaženju ovoga suda potpuno neprihvatljivi. Ovo sve iz razloga jer se radi o prigovorima koji ne odgovaraju realnom stanju spisa predmeta. Naime, iz sadržaja raspravnih zapisnika sa glavnih pretresa od 05.12.2014., 19.01.2015. i

17.02.2015. godine, proizlazi da je prvostupanjski sud, suprotno tvrdnji iz braniteljeve žalbe, u ponovnom postupku neposredno saslušao više svjedoka (J. L., E. J., A. K., V. M. i Ž. A.) i vještaka financijske struke M. D., te da je prilikom provođenja ovih radnji, kako optužbi tako i obrani, bila pružena mogućnost da ranije navedene svjedoke kao i vještaka neposredno ispituju. To što pitanja i primjedbi na dane iskaze nije bilo, odnosno što je zapisnički konstatirano da svjedoci i vještak kazuju istovjetno kao prilikom ranijih izjašnjenja i da ostaju kod istih, samu proceduru ponovnog suđenja ne čini manjkavom. Ujedno je potrebno istaći da su iskazi svjedoka (E. H., J. B., A. B., E. P., F. K. i S. R.), koji nisu pristupili na glavni pretres, pročitani na zakonom propisani način, dakle, uz prethodnu suglasnost stranaka i branitelja optuženog, sve u skladu sa odredbom člana 328. stav 2. ranije važećeg ZKP, te da optužba i obrana tokom ponovljenog postupka nisu predlagale izvođenje novih dokaza.

U žalbi optuženikova branitelja se ističe i povreda načela *reformatio in peius*. Po stavu iz žalbe ovim propustom je učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz člana 358. stav 1. točka 10. ranije važećeg ZKP. Vezano za predmetnu povredu branitelj u žalbi navodi da tužitelj ni u podnesenoj optužnici ni u njenim naknadnim izmjenama nije predlagao da se od optuženika oduzme protupravna imovinska korist, da prethodna presuda prvostupanjskog suda od 14.06.2012. godine, koju je V. suda F. B. i H. ukinuo svojim rješenjem od 09.04.2014. godine, također nije sadržavala odluku o obvezivanju optuženog na vraćanje bilo kakvog novčanog iznosa oštećenom, da osporena presuda, i pored postojanja ranije navedene zabrane, takvu obvezu sadrži, te da se, u konkretnom slučaju, radi o presudi koja je nezakonito donesena na optuženikovu štetu. Posebno se žalbom naglašava da optuženi za sebe nije pribavio nikakvu protupravnu imovinsku korist, da su sva sredstva uplaćivana na račun B.H. A. d.j.l. koja je jedina i mogla biti obvezana na plaćanje štete, te da se između ove pravne osobe i B.H. A. S.R.V.I. B. i H. na O. s. u S. još vodi parnica.

I ovi žalbeni prigovori se, od strane ovog suda, ocjenjuju neosnovanim.

Iz izreke prvostupanjske presude proizlazi da je optuženi N. I, nakon što je prethodno oglašen krivim za kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, temeljem odredbe člana 101. stav 2. ranije važećeg ZKP obvezan da oštećenom S. R.V.I. B. i H., sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja, isplati ukupan iznos od 11.585,00 KM. Navedena presuda u dijelu koji se odnosi na odluku o imovinskopravnom zahtjevu nije na optuženikovu štetu i njenim donošenjem prvostupanjski sud nije povrijedio načelo zabrane *reformatio in peius* iz člana 371. ranije važećeg ZKP. Ovo bez obzira na činjenicu što prethodna presuda K. suda u S. broj: 09 0 K 000741 11 K 2 od 14.06.2012. godine, koja je povodom žalbe optuženikova branitelja ukinuta rješenjem v. suda F. B. i H. broj: 09 0 K 000741 13 Kž 2 od 09.04.2014. godine, u svojoj izreci nije sadržavala obvezu optuženog da oštećenom nadoknadi štetu, odnosno što tom presudom oštećenom nije bio dosuđen imovinskopravni zahtjev. Predmetna zabrana je u ranije važećem procesnom zakonu bila određena na slijedeći način – ako je žalba izjavljena samo u korist optuženog, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu u odnosu na pravnu ocjenu djela i na kaznenu sankciju. U citiranoj odredbi je dana jasna

naznaka okvira u kojem se presuda može izmijeniti na optuženikovu štetu kada je žalba izjavljena samo u njegovu korist. Postoji sasvim jasna zabrana da se u danoj situaciji presuda na štetu optuženog izmijeni u odnosu na kvalifikaciju kaznenog djela i kaznenu sankciju koja se za počinjeno djelo može izreći. Zabrana preinačenja na gore se, dakle, suprotno tvrdnji iz žalbe branitelja optuženog N. I., ne odnosi na odluku o imovinskopravnom zahtjevu. Ovo zbog toga što isključivo kaznene sankcije i pravna ocjena djela imaju značaja za procjenu je li presuda izmijenjena na štetu optuženog ili ne. Ovdje posebno treba naglasiti da postoji obveza suda da, u situaciji kada prikupljeni podaci pružaju pouzdan osnov za odlučivanje o imovinskopravnom zahtjevu, oštećenom taj zahtjev dosudi. Ni ostali žalbeni prigovori iz žalbe optuženikova branitelja (da optuženi za sebe nije pribavio nikakvu protupravnu imovinsku korist, da su sva sredstva uplaćivana na račun B.H. A. d.j.l. koja je jedina i mogla biti obvezana na plaćanje štete, te da se između ove pravne osobe i tužitelja B.H. A. S.R.V.I. B. i H. na O. sudu u S. vodi parnica čiji je predmet tužiteljev zahtjev za naknadu štete), po nalaženju ovog suda, nisu u pitanje doveli pravilnost i zakonitost odluke o obvezivanju optuženog da oštećenom naknadi pričinjenu štetu.

Dovodeći u pitanje činjeničnu osnovu na kojoj je utemeljen zaključak o optuženikovoju krivnji za kazneno djelo iz izreke prvostupanjske presude njegov branitelj u žalbi ističe da je optuženi u iznesenoj obrani ...“pojasnio šta je bio stvarni razlog za sačinjenje ugovora o pozajmici i prebacivanje sredstava sa računa B.H. A. glasila S.R.V.I. na račun pravnog lica B.H. A. d.j.l.“, da se radilo o klasičnoj obligaciji koju zakon dopušta jer je, u konkretnom slučaju, vraćeno više od 2/3 pozajmljenog iznosa, da su se osobe, koje su sudjelovale u izdavanju lista B.H. A. i koje su željele da se njegovo izdavanje nastavi i ...“nakon što su im svi okrenuli leđa“ ..., međusobno dogovorile da se registrira pravna osoba B.H. A. d.j.l., te da je nakon navedenog dogovora sa štampanjem lista nastavljeno i to sve do blokade računa. Opravdanost iznesenih tvrdnji branitelj nalazi u stavu prvostupanjskog suda iz ranije presude K. suda u S. broj: 09 0 K 0 00074102 K od 16.01.2009. godine, kojom je optuženi oslobođen od optužbe za kazneno djelo za koje je osporenom presudom oglasen krivim.

Neosnovani su i ovi žalbeni prigovori optuženikova branitelja.

Suprotno tvrdnji iz žalbe optuženikova branitelja činjenično stanje na kojem je utemeljen zaključak o krivnji njegovog branjenika nije ni pogrešno ni nepotpuno utvrđeno. U obrazloženju svoje presude prvostupanjski sud je (na stranama 14. do 17.) dao sasvim određene razloge za stav da je optuženi N. I. u kritično vrijeme, kao direktor i predsjednik Upravnog odbora Javnog glasila – lista S. r. v. i. B.H.-A.P.E.L., imao svojstvo odgovorne osobe, da je, dalje, postupajući u tom svojstvu, u namjeri pribavljanja imovinske koristi za sebe, zloupotrijebio svoje ovlasti tako što je, protivno Statutarnoj odluci o radu S.R.V.I. B.H. A. broj: 007/96 od 01.06.1996. godine, kojom odlukom su u članovima 12., 14. i 25. regulirane nadležnosti i postupanje direktora, kod K. suda u S. dana 06.08.1997. godine registrirao vlastitu firmu pod istim imenom B.H.-A.P.E.L. d.j.l. za izdavanje lista sa istom namjenom, da je, također, koristeći činjenicu da je njegov potpis kao ovlaštene osobe ispred S.R.V.I. B.H.-A.P.E.L. registriran u ZPP i drugim pravnim osobama i da posjeduje pečat,

dao naloge „V. banci“ da sa računa S.R.V.I. B.H.-A.P.E.L. izvrši prijenos novčanih sredstava na račun njegove firme B.H.-A.P.E.L. d.j.l. otvoren kod „G. banke“ S., u ukupnom iznosu od 25.482,00 KM, da su ta sredstva, i to po raznim osnovama, uplaćena u devet navrata, da je u cilju opravdavanja prijenosa novčanih sredstava osobno sačinio ugovor o pozajmici broj: 01-168/97 od 03.12.1997. godine koji nije odobren od strane organa S.R.V.I. B. i H., te da je ovakvim postupcima za sebe i svoju firmu B.H.-A.P.E.L. d.j.l. pribavio imovinsku korist u visini iznosa koji nije vraćen S.R.V.I. B.H.-A.P.E.L. - ukupno 11.585,00 KM.

Neosnovano branitelj u žalbi dovodi u pitanje status svog branjenika u inkriminiranom periodu. Ovo iz razloga jer je i sam optuženi u više iskaza koje je davao tokom predmetnog kaznenog postupka isticao da je on na sjednici U. odbora S.R.V.I. B.H. A.P.E.L. imenovan za njegovog predsjednika, te da je na osnovu odluke o osnivanju javnog glasila B.H. A.P.E.L. od 05.03.1996. godine on bio njegov direktor i glavni urednik. Da je optuženi doista i obavljao ranije navedene poslove proizlazi i iz iskaza svjedoka J. L., E. J., E. M., A. K. i H. T. Ovdje je potrebno istaći da vjerodostojnost ranije navedenih iskaza žalbom optuženikova branitelja na bilo koji način nije ni dovodena u pitanje. Opravdano je, dakle, u danim okolnostima prvostupanjski sud zaključio da je optuženi u inkriminiranom periodu imao svojstvo odgovorne osobe. Za ovaj sud je, dalje, potpuno neuvjerljiva tvrdnja branitelja optuženog da se u konkretnom slučaju radilo o klasičnoj obligaciji koju zakon dopušta, jer je ugovor o pozajmici i prebacivanje sredstava sa računa B.H. A. glasila S.R.V.I. na račun pravnog lica B.H. A. d.j.l. osobno sačinio upravo optuženi, koji je u vrijeme njegovog sačinjavanja istodobno imao svojstvo direktora i predsjednika U. odbora J. glasila S.R.V.I. .B.H A.P.E.L. i bio vlasnik firme B.H. A.P.E.L. d.j.l. Potrebno je također istaći i to da je neprihvatljivo pozivanje optuženikova branitelja na stavove iz ranije presude prvostupanjskog suda broj: 09 0 K 0 00074102 K od 16.01.2009. godine, kojom je optuženi N. I. oslobođen od optužbe za predmetno kazneno djelo, jer je u pitanju presuda koja je rješenjem V. suda F. B. i H. broj: 09 0 K 000741 11 K 2 od 14.06.2012. godine ukinuta, pri čemu je odlučeno da se predmet tom sudu vrati na ponovno suđenje.

Žalbom kantonalnog tužitelja prvostupanjska presuda je isključivo osporena zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. Konkretno kantonalni tužitelj u žalbi ističe da su olakotne okolnosti od strane prvostupanjskog suda precijenjene, te da se kao olakotna okolnost nije mogla cijiniti činjenica da je optuženi bio aktivan u organizaciji R.V.I. jer je tu aktivnost zloupotrijebio da počini kazneno djelo. U žalbi kantonalnog tužitelja se dalje navodi da kao otegotna okolnost na strani optuženog neopravdano nije cijinjena brojnost kaznenopravnih radnji koje je u inkriminiranom periodu poduzeo (u devet navrata je prebacivao novac na račun svoje firme koji nije vratio), da je u navedenom pravcu kao otegotnu okolnost trebalo cijiniti i činjenice da je optuženi novac nastavio prebacivati i nakon što je razriješen dužnosti direktora i predsjednika U. odbora J. glasila S.R.V.I. B.H. A.P.E.L. i da se radi o produženom kaznenom djelu, te da okolnosti počinjenja djela ne opravdavaju izrečenu sankciju.

Prethodno istaknuti žalbeni prigovori su također neosnovani.

Pobijanom presudom optuženiku N. I. je za počinjeno kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH izrečena uvjetna osuda na način da mu je utvrđena kazna zatvora od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i istodobno određeno da se ta kazna neće izvršiti ukoliko u vremenu provjere od 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo. Dajući razloge zbog čega se u konkretnom slučaju opredijelio za predmetnu kaznenu sankciju prvostupanjski sud je u obrazloženju svoje presude prvenstveno istakao da na strani ranije navedenog optuženika ne nalazi postojanje otegotnih okolnosti. U presudi se dalje navodi da na strani optuženog N. I. postoje brojne olakotne okolnosti, kao što je protek dužeg vremenskog perioda od izvršenja djela do donošenja presude, ranija optuženikova neosuđivanost i njegovo korektno držanje pred sudom, činjenica da je optuženi otac jednog djeteta, te da su iste takvog karaktera da opravdavaju izricanje uvjetne osude optuženom. I po nalaženju ovog suda izrečenom uvjetnom osudom će se, suprotno tvrdnji koju u podnesenoj žalbi iznosi kantonalni tužitelj, ostvariti svrha njenog izricanja iz člana 60. stav 2. KZ FBiH. Ovo bez obzira na činjenicu što je u svemu prihvatljiva ocjena kantonalnog tužitelja da se kao olakotna okolnost na strani optuženog nije mogla cijeliti njegova angažiranost u organizaciji R.V.I., jer je upravo radnjama vršenim u okviru tog i takvog angažmana i počinio kazneno djelo za koje je pobijanom presudom oglašen krivim.

Ujedno se ocjenjuje da ni otegotne okolnosti, na koje je predmetnom žalbom sasvim određeno ukazano, nemaju onaj značaj koji im se u žalbi pridaje. Prvenstveno se to odnosi na brojnost radnji koje je optuženi poduzeo u inkriminiranom periodu, te na činjenicu da je novac nastavio prebacivati i nakon što je razriješen dužnosti direktora i predsjednika U. odbora J. glasila S.R.V..I B.H. A.P.E.L. Ovdje je potrebno posebno istaći da pribavljena imovinska koristi od 11.585,00 KM neznatno prelazi 10.00,00 KM, što je iznos koji je neophodan za postojanje kvalificiranog oblika predmetnog kaznenog djela. U konkretnom slučaju optuženi N. I. prvostupanjskom presudom nije oglašen krivim za produženo kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, pa se, u danim okolnostima, suprotna tvrdnja iz žalbe kantonalnog tužitelja pokazuje pogrešnom. Zbog toga je, dalje, neprihvatljiv žalbeni prigovor kojim kantonalni tužitelj traži da se ova okolnost, ta navodna osuda za produženo kazneno djelo, na optuženikovo strani ocijeni otegotnom. Ovaj sud konačno zaključuje da radi ostvarenja svrhe kaznenopravne zaštite ranije navedenom optuženiku nije neophodno izreći bezuvjetnu kaznu zatvora koja se ima izvršiti.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude, žalbe branitelja optuženog N. I. i kantonalnog tužitelja iz S. odbiti kao neosnovane i pobijanu presudu prvostupanjskog suda u njenom osuđujućem dijelu potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe člana 377. ranije važećeg ZKP.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija,s.r.

